

ската хроника, — бълбъжки, визиращи само промежутъка 1361—8366 г., и насочени не да изчерпатъ въпроса, а да зачекнатъ по-нататъшната му обстойна разработка.

Краятъ на Сливенъ при провалянето на българското царство.

Сжщинскитъ удари надъ сѣверна България почватъ отъ момента, когато Шишманъ чакъ къдѣ 1387 г. се сѣща да се съедини съ сѣрбитѣ срѣщу турцитѣ¹⁾. За стореното измѣнничество, или по-скоро за да използва случая и съсипе окончателно единъ призраченъ съюзникъ и шуря, Мурадъ рѣшава да прѣскочи Балкана и тури рѣжа на Шишмановото царство, завоевателнитѣ си планове срѣщу което до тоя моментъ той е държалъ подъ резерва. Отначало, Мурадъ праща военачалника си Али Паша съ 30,000 души срѣщу Шишмана. Хамеръ, възъ основа на арабскитѣ източници, пише че България въ това врѣме се простирала между Дунава и Балкана. Тукъ за южна България не се пише, защото тя е била вече въ турски рѣцѣ. Хамеръ, прѣди да встѣпи въ подробноститѣ на завоевателния турски походъ срѣщу сѣверна България, намира за нужно да изброи проходите на Балкана, вѣнъ отъ които България инѣкъ е била недостѣпна. Между тия проходи, Сливенския (Демиръ Капия) е петиятъ подъ редъ, защото Хамеръ почва отъ западъ съ съотвѣтния за Видинъ проходъ и върви източно за да свърши съ Надиръ Дербентъ, надъ Айтосъ. Сливенскитъ проходъ билъ познатъ подъ името Demir Karou и водѣлъ прѣзъ Сливенъ за Търново, Никюпъ (Nicopolis ad Haemum) и Свищовъ²⁾. Маршрутътъ

¹⁾ Заедно съ Сръбския Лазаръ, Шишманъ напада навлѣзлитѣ въ Босна 20,000 турци и посича отъ тѣхъ 15,000. По тоя случай, по погрѣшка Шишманъ се нарича и царъ на бошнацитѣ. Вѣроятно това е дало поводъ на Пукевилъ да мисли, че убитиятъ заедно съ фамилията си български потомѣкъ — боляръ Шишманъ отъ сина на Али Янински е билъ потомѣкъ на сръбския кралъ Шишманъ!

²⁾ Прходите водящи респективно отъ Русе и Силистра се сливали въ единъ, близо до Карнобатъ. По Hammer — Hellert, споменуваното по-рано Sabulen Canalin е Чалжжавашкия проходъ. Аргументътъ е въ откриването на нѣкакво съзвучие между Сабуленъ Каналинъ и Чалжжавакъ. Тѣй че, Чалжжавакъ не било друго освѣнъ потурчено Sabulen Canalin! (I. 274). Въ оригинала на Хамеръ Сливенскитъ проходъ е четвърти по редъ (Demir Karou. I. 203)